

Naivitate

AlbAtros

În fiecare dimineață
arunc peste balconul sufletului
visele din noaptea ce a trecut
iar toată ziua calc pe ele
crezând că-s naivă
să le mai ridic.

□

Când
o nouă noapte vine
le ridic și le așez lângă suflet
dăruindu-le o nouă șansă.

□

Și tot așa
ciclul se repetă
încât,mă întreb mereu:
Ce-o fi în sufletul meu?
De ce nu renunț?
De ce,în naivitatea mea,
mereu, mă întorc la ele??